

3005 8. Febr. 1892: 2. Beh. af Lov. om en forandr. Forb. af Folketingsvalgte. 3006

Folketinget, eller de samtlige valgberettigede vælgere Valgmand til Landstingsvalgene, maa ingen Arbejdsgiver kræve Arbejde udført af Arbejdere eller andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Vælgere." Saaledes lød Forslaget i Fjor; nu har det faaet den Tilføjeelse: „saaledes at disse derved hindres i at kunne komme til Stede i rette Tid ved Valget og afgive deres Stemme." Forslaget var saaledes affattet i Fjor, at f. Eks. ved Valgmandsvalgene til Landstinget maatte ingen Arbejdsgiver i Bjerne kræve Arbejde af Arbejdere, som vare Vælgere, selv om der slet ikke var Valg i Rødstadkommunen, men kun paa Landet. Denne Affattelse var altsaa uheldig, men navnlig kom det samme frem, at den ærede Justitsminister erklærede, at det slet ikke sorterede under ham, men hørte hjemme under Sidenrigsministeren, og da det ærede Medlem fra Vangeland sagde til den ærede Justitsminister, at hvis den ærede Justitsminister kunde love ham, at denne Bestemmelse skulde blive sat ind paa Valgkretsloven, saa vilde han ikke stille Ændringsforslag derom, saa svarede den ærede Justitsminister i Fjor, hvad der var meget rigtigt, at han kunde jo ikke love noget paa sin fraværende Kollega, Sidenrigsministerens Vegne, det var noget, han slet ikke kunde svare paa, men for øvrigt fastholdt han, at det slet ikke hørte hjemme paa denne Lov. Da saa det Ændringsforslag kom frem ved 2den Behandling i Fjor, blev det forkastet med 49 Stemmer mod 39. Det forekommer derfor os Forslagsstillere, at naar man gennemgaar Sagens Gang, saaledes som dette Forslag har været fremme og blev behandlet saa vel her som i det andet Ting, og naar man da ser, at Spørgsmaalet om Frihed paa Valgdagen blev udstemt af Helligdagsloven med den Motivering, at det ikke havde hjemme i den Lov, men i en Lov om Valgkretsens Udøvelse, maa det Udvalg, der behandler det foreliggende Lovforslag, antages at have overset dette Spørgsmaal. Vi have derfor tilladt os at stille dette Ændringsforslag. For saa vidt der skulde være noget at indvende imod dets Affattelse, vil jo Udvalget, hvis Forslaget, som jeg haaber, vedtages, kunne tage det under yderligere Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale vort Forslag.

Væjer: Det vil jeg, at jeg har stillet et Ændringsforslag til § 2 og et Underændringsforslag til Flerpartens Ændringsforslag Nr. 2. Fra alle Sider er man jo enig om, at Valgstedet skal ligge saa bekvemt som muligt for Vælgernes Flerpart; men undtagelsesvis kan det være Tilfældet, at Valgstedet i saa Fald kommer til at ligge uden for Valgkretsen, og for saadanne Tilfælde skal Skyd maa der ske en Forandring i Valglovens § 24, der begynder saaledes: „Det Medlem af Valgbestyrelsen, som er valgt for den Kommune, hvori Valghandlingen foregaar, forestaar alle Forberedelser til Valget" osv. Jeg har derfor stillet mit Ændringsforslag til § 2, og jeg haaber, at den ærede Minister og den ærede Ordfører ville erkende, at der principielt ikke er noget at indvende imod, at Valgstedet ligger uden for Valgkretsen, naar væsentlige Grunde tale derfor. Mit Underændringsforslag er nærmest stillet for at afgive en Oplysning. Den ny Landkrets, der er foreslaaet nord for Horsens, ligger saaledes, at de Hovedveje, som gaa gennem denne Valgkrets, om trent have Form som en Trefork, der løber sammen i det Punkt, hvor Horsens ligger. Den østlige og den vestlige Gren af denne Trefork ere Særnbaner, men den midterste er en Landevej. De Kommuner, der høre tæt ved denne Landevej, have naturligvis lettest ved at komme til Gedved, der er foreslaaet som Valgsted i Kretsen. Men de, der høre ved Særnbanerne, der føre til Horsens, ere uheldigere stillede. Jeg tror derfor, at kun en Tredjedel af Kretsens Vælgere ville være tjente med, at Valgstedet bliver det, der er foreslaaet. I øvrigt er mit Underændringsforslag kun et Jølehorn. Sidste Gang, da denne Sag var paa Tale, var der i de stedlige Blade megen Stemning for at beholde Horsens som Valgsted, selv om Landreisen blev udstilt. Denne Gang har der ikke været nogen Meningsstilkendegivelse derom; men skulde denne Sag vende tilbage hertil, haaber jeg, at det vil være muligt at stille disse Forslag paa ny, hvis de ikke skulde blive vedtagne i Dag. I øvrigt skal jeg ikke stærkt fastholde dem, thi det vil jo være en let Sag for Udvalget at stille dem til 3dje Behandling, hvis der findes Anledning dertil.

Jagd: Da jeg i alt væsentligt kan slutte mig og henholde mig til, hvad det